

**Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἐθνικῆς Γ'. Συνελεύσεως τῶν
Ἑλλήνων**

«Πρὸς τὸν ἐνδοξὸν λόρδον Κόχραν

Ἔτι κήδεται Θεὸς τῆς Ἑλλάδος· καὶ ἀποστέλλει εἰς βοήθειαν τὸν μεγαλεπήβολον λόρδον, ἀπὸ τὸν βραχίονα τοῦ ὁποίου ἐλπίζονται σωτηριώδη κατορθώματα.

Τὸ ὄνομά σου, Κύριε, ἐσύγχισε τὸν τύραννον καὶ ὁ Ἕλληρ ἐνθάρρυνθεις, ἐγκαρτερεῖ εἰς τὴν ὁποίαν ἔκαμε λαβῶν τὰ ὄπλα σταθερὰν ἀπόφασιν, νὰ ζήσῃ ἢ ν' ἀποθάνῃ ἐλεύθερος. Ἄλλ' ἀντιπαλαίων τὸν ἔβδωμον ἤδη χρόνον πρὸς τὴν ἑπτακέφαλον Ἰδραν τοῦ δεσποτισμοῦ, ἔχει ἀφευκτον ἀνάγκην ἀπὸ τὰ μεγάλα σου προτερήματα, διὰ νὰ καταβάλλῃ τὸ φοβερῶτατον τοῦτο θηρίον. Οἱ πολυπαθεῖς Ἕλληνες προσήλωσαν τοὺς ὀφθαλμοὺς των πρὸς τὴν Μεσόγειον, καὶ Σὲ περιμένουν ἀνυπομόνως ἀπὸ ὥραν εἰς ὥραν εἰς τὴν Ἑλληνικὴν θάλασσαν διὰ νὰ στήσῃς τρόπαια τοῦ Θεμιστοκλέους ἐπάξια ἐν' ᾧ ὁ ὑπερήφανος Ἰμπραῖμ. ἀπέκαμε πρᾶττων ὄλα τὰ ἀνοσιουργήματα καὶ ὁ Πελοποννήσιος δὲν ἐκλίνε τὸν αὐχένα· ἐν ᾧ ὁ Στερεολλαδίτης ἀναλαβὼν τὰ ὄπλα, ἐδίωξεν πάλιν ἀπὸ τὴν πατρῶαν γῆν τὸν ἐχθρόν, τὸν πολιορκήσε καὶ εἰς τὸ Μεσολόγγιον, καὶ ἤδη ἐτοιμάζεται νὰ ὀρμήσῃ κατὰ Κιουταχῆ διὰ νὰ λύσῃ τὴν πολιορκίαν τῆς κλεινῆς Ἀκροπόλεως τῶν Ἀθηνῶν, οἱ φοβεροὶ στόλοι τῆς Κων/πολεως καὶ τῆς Αἰγύπτου ἀπειλοῦσι νὰ μετακομίσουν νέκς δυνάμεις εἰς τὴν Ἑλλάδα καὶ ἤδη ὁ Ἕλληρ ἐπικαλεῖται τὸν Κόχραν, διὰ νὰ προσβάλλῃ θαρραλέως τὸν ὑπερμεγέθη κολοσσὸν ἀπὸ τὸν ὁποῖον ἀπειλεῖται νὰ κατασυντριβῆ. Ἡ δὲ Ἐθνικὴ τῶν Ἑλλήνων συνέλευσις, θεωροῦσα τὸν μέγαν κίνδυνον, καὶ προνουμένη τῆς κοινῆς σωτηρίας, ἀποστέλλει εἰς προὔπαντησίν σου τὴν γολέτταν Ἀμφιτρίτην, καὶ Σὲ προσκαλεῖ διὰ τοῦ παρόντος ἐπισήμου. Τάχυνε λοιπὸν Κύριε, τάχυνε νὰ ἔλθῃς εἰς τὴν Ἑλλάδα, διὰ νὰ ὑπερασπίσῃς τὰ δίκαια τοῦ ἀνθρώπου καὶ νὰ στολίσῃς μετὰς πράξεις σου καὶ τὴν Ἑλληνικὴν Ἱστορίαν, νὰ θερίσῃς τὴν ὀφειλομένην εἰς τὴν ἀρετὴν σου δόξαν, καὶ νὰ τιμήσῃς τὸ ἀνθρώπινον εἶδος, καὶ νὰ συντελέσῃς εἰς τὸ νὰ καταισχυνηθῇ ὁ ἀσεβής, ὅστις εἶναι ὁ ἄσπονδος ἐχθρὸς τοῦ Χριστιανικοῦ ὀνόματος καὶ τῆς ἀνθρωπότητος.

Ἄν ἡ ἐτοιμασία τῶν ἀτμοκινήτων ἐμποδίζει τὴν ταχείαν ἔλευσίν σου, ἡ παρουσία σου εἰς τὸν πολύτιμον τοῦτον καιρὸν λογίζεται καὶ χωρὶς τούτων συντελεστικωτάτη, ὅτε ὁ θαλάσσιος Ἕλληρ δὲν ἔχει ὑπομονὴν ἐπιθυμῶν μεγάλως νὰ τὸν ὀδηγήσῃς εἰς νέας λαμπροτέρας νίκας.

Ἐν Ἐρμιόνη τῇ 3 Μαρτίου 1827.

Ὁ Πρόεδρος
Γ. Σισίνης

Ὁ Γραμματεὺς
Ν. Σπηλιάδης
Οἱ Πληρεξούσιοι

• • •

— Γενομένης συζητήσεως ἀπεφασίσθη *ὅπως ἡ βᾶσις τοῦ Πολιτεύματος ἔσεται ἡ Κοινοβουλευτικὴ*. Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις θέλει σύγκεισθαι ἀπὸ τρεῖς Δυνάμεις, Νομοδοτικὴν, Νομοτελεστικὴν καὶ Δικαστικὴν. Τὸ Δικανικὸν θέλει εἶσθαι ἀνεξάρτητον.

« Πρὸς τὴν Σεβαστὴν Γ' Ἐθνικὴν Συνέλευσιν τῶν Ἑλλήνων
Σ)στὴ Συνέλευσις !

• • •

Σ. Συνέλευσις, ὁ ἱερός ἡμῶν ἀγὼν ἠνεώχθη καὶ προέκοπτε· καὶ μ' ὄλον ὅτι τὸ ἐγχεῖρημά μας ἦτο τολμηρότατον διὰ τὴν ἀνισότητά μας ὡς πρὸς τὸν ἐχθρὸν κατὰ τοῦ ὁποίου ἐξελάβομεν τὰ ὄπλα διὰ τὴν ἐλάττωσιν τῶν δυνάμεων καὶ τὴν ἔλλειψιν τῶν μέσων, μ' ὄλον τοῦτο ἐπειδὴ ἦτο ὑπὲρ τῶν ἱεροτάτων δικαίων μας, καὶ ὁ Θεὸς τὸν ἠυλόγησε, καὶ μετ' οὐ πολὺ ἠμπόρεσα νὰ πιστεύσω, ὅτι ἐκερδίσαμεν τὴν ποθητὴν ἐλευθερίαν, ὅτι ἦτο εὐχῆς ἔργον δι' ἐμὲ νὰ ἐθυσιαζα καὶ αὐτὴν τὴν μικράν, ἥτις μοὶ μένη ζωὴν, διὰ τὴν ἐντελεῖ ἐκπλήρωσιν τοῦ χρέους μου καὶ διὰ νὰ ἔπαυον τοῦ ζῆν μετὴν εὐχαρίστησιν ἐκείνην. Τέως δαίμων κακὸς τῆς διχονοίας, γεννημένος ἐν τῷ μέσῳ ἡμῶν αὐτῶν, μᾶς ἔκαμε νὰ παλινδρομήσωμεν, καὶ νὰ χάσωμεν πολὺ ἀπὸ τὰ ἀποκτημένα, καὶ νὰ καταντήσωμεν, ὥστε νὰ ταλαντεύονται αἱ ἐλπίδες μας· ἀλλὰ χάρις εἰς τοὺς ἀνδρείους καὶ ἀποφασιστικοὺς λαοὺς ὅπου ὁ Θεὸς ἐχάρισεν εἰς τὴν Ἑλλάδα κατὰ ξηρὰν τε καὶ θάλασσαν! ἡ ἀνδρεία των ἀμιλλᾶται μ' ἐκείνων τῶν Προγόνων μας! Αὐτὴ καὶ ἡ σταθερότητά των ἐφύλαξε μέχρι τοῦδε τὴν Πατρίδα!

• • •

Ἡ ἀκριβὴς καθιστόρησις καὶ ἐξέτασις τῶν περιστατικῶν αἰτιῶν τῆς διχονοίας καὶ ἡ λεπτομερεστέρα περιγραφή τῶν δικτυροῦντων, γινόμενη περὶ πραγμάτων, κοινῶν καὶ πασιδῆλων καὶ πρὸς εἰδότας ἤθελεν εἶναι διόλου περιττὴ καὶ ἀνωφελής. Ὅθεν ἀποφεύγων τὴν μακρολογίαν λέγω ἐν συντόμῳ, ὅτι τῶρα μάλιστα πρέπει νὰ φοβούμεθα ὡς πλησιέστερον καὶ ἀφρευκτον τὸν ὄλεθρον, ἂν δὲν τὸν προλάβωμεν διορθωνόμενοι· ἐπειδὴ καὶ οἱ λαοὶ ἀπέκαμον καὶ ὄλος ὁ ὑπὲρ ἡμῶν κόσμος καὶ γειτονές μας κατεμυκτήρισαν καὶ ἀπεστράφησαν ἡμᾶς. Ἴδου ἐκεῖνο, ὅπου ἐγὼ βλέπω μετὸν μικρὰν μου νοῦν, ἀλλ' ἐν εἰλικρινεῖα κρίνων συμβάλλει εἰς διόρθωσιν κατ' ἀνάλογον καὶ ἀρμόδιον ὡς πρὸς τὰς περιστάσεις, καὶ συντελεστικὸν εἰς τὴν σωτηρίαν τῆς φίλης Πατρίδος καὶ ἀπὸ αὐτὰ τὰ πράγματα ὑπαγορευόμενον. Σ. Συνέλευσις, διὰ νὰ κερδίσωμεν τοὺς προλαβόντας ἀγῶνας μας, καὶ νὰ μὴ ματαιώσωμεν τὰς θυσίας μας, εἶναι χρεῖα πολεμικῶς μὲν νὰ εὐτακτήσωμεν τὸν πόλεμόν μας καὶ κατὰ τὴν στερὰν καὶ τὴν θάλασσαν, πολιτικῶς δὲ νὰ συμμορφώσωμεν τὴν ἔσω-τορικὴν Κυβέρνησιν μας κατὰ τὴν ὀρθὴν καὶ ἀληθῆ πολιτικὴν τῆς φωτισμένης Εὐρώπης, ὥστε τοιοῦτοτρόπως νὰ ὑποχρεώσωμεν τὰς μεγάλας Δυνάμεις αὐτῆς νὰ γίνουσι συμπαθητικώτεροι, καὶ ἐνασμενιζόμενοι ἡμᾶς νὰ μᾶς συμπαράλαβον εἰς τὴν μεγάλην αὐτῆς οἰκογένειαν. Ἡ ἀνάγκη αὕτη εἶναι ἀναντίρρητος καὶ δὲν νομίζω νὰ εἶναι κανεὶς, ὅστις νὰ μὴν τὴν ὁμολογεῖ· ὅθεν μένει τῶρα νὰ εἶπω τὴν γνώμην μου καὶ περὶ τοῦ τρόπου εὐτακτήσεως.

Νά! ὁ Θεός, κηδόμενος ἔτι τῆς Ἑλλάδος, μᾶς ἐπεμψεν ἄνδρα περιβόητον διὰ τὰς μεγάλας του ἀρετάς, τὸν λόρδον Κόχραν, ζηλωτὴν τῆς δόξης τῆς Πατρίδος μας προθύμως σπεύδοντα νὰ συναγωνισθῆ μετ' ἡμῶν· δυνάμεθα κατ' εὐχὴν νὰ τὸν μεταχειρισθῶμεν εἰς τὸ νὰ εὐτακτήσωμεν τὸ ναυτικὸν καὶ τὸν κατὰ θάλασσαν πόλεμόν μας καὶ οὕτω νὰ γίνωμεν κύριοι τῆς Ἑλληνικῆς θαλάσσης, καὶ νὰ καταπαύσωμεν καὶ τὰς πειρατείας αἱ ὁποῖαι ἔβλαψαν καὶ ἠλάττωσαν πολὺ τὴν Ἐθνικὴν μας ὑπαρξιν. Διὰ νὰ εὐτακτήσωμεν δὲ κατὰ ξηρὰν τὰ ὄπλα μας καὶ τὸν πόλεμόν μας, διὰ νὰ ἠμπορέσωμεν νὰ συμπράξωμεν εὐκολώτερον εἰς τοὺς

μεγάλους τοῦ εἰρημένου λόρδου σκοπούς, διὰ νὰ καταπαύσωμεν τὰς ἀφορήτους τοῦ στρατιώτου καταχρήσεις καὶ νὰ προοδεύσωμεν, δυνάμεθα νὰ μεταχειρισθούμεν τὸν στρατηγὸν Ρικάρδον Τζούρτζ, τοῦ ὁποῦ αἱ ἀρεταὶ καὶ ὁ πρὸς τὴν Πατρίδα μας ζήλος εἶναι γνωστὰ εἰς τοὺς πλείονες ἡμῶν, καὶ ὁ ὁποῖος, κατὰ καλὴν τύχην, εὐρίσκεται σήμερον ἐν τῷ μέσῳ σας, κινήθεις ἀπὸ τὸν ἴδιον σκοπὸν τοῦ νὰ συναγωνισθῇ μαζί μας· λείπεται τώρα νὰ κάμωμεν τὴν αὐτὴν ἐναρμογήν καὶ εἰς τὸ πολιτικόν. Εἶναι ἀναντῆρητον, ὅτι ἡ πολυμέλεια τοῦ Νομοτελεστικοῦ τῆς Διοικήσεώς μας ἔβλαψε πολὺ καὶ ἐμπόδισε τὰς προόδους τοῦ Ἔθνους μας, καὶ εἶναι γνώμη σοφῆ, κατ' ἀρχαίων, καὶ νεωτέρων, ὅτι «οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη». Ἐνας λοιπὸν πρέπει νὰ εἶναι καὶ ὁ Κυβερνήτης μας ὁ τῶν νόμων ἐκτελεστής, καὶ οὗτος ἀνὴρ, εἰδήμων τῆς πολιτικῆς τοῦ φωτισμένου Κόσμου. Ἄνδρα τοιοῦτον κατ' εὐχὴν, καὶ ἄνδρα μάλιστα ἔμπειρον καὶ κατὰ καλὴν τύχην τῆς ὑψηλῆς αὐτῆς ἐπιστήμης ἔχομεν τὸν περίφημον Ἰωάννην Καποδίστριαν, τοῦ ὁποῦ τὰς εἰρημένας ὑπεροχικὰς ἀρετὰς δὲν ἀγνοεῖ κανεὶς. Δυνάμεθα λοιπὸν ἐπίσης νὰ τὸν μεταχειρισθούμεν ἐπὶ τούτῳ. Ἰδοῦ ἡ γνώμη μου. Τὰ πρεσβεῖα πάλιν λέγω καὶ ἡ προσήλωσίς μου εἰς τὰ συμφέροντα τῆς Πατρίδος μου ἐχάρησαν τὸ θάρρος νὰ συμβουλευέσω εἰς τὸ Ἔθνος μου, καὶ τὴν συμβουλὴν μου νὰ καθυποβάλω εἰς τὴν ἐπίκρισίν μου.

Ταῦτα Πατριῶται πρέπει νὰ πράξωμεν, ἂν θέλομεν, ὡς εἶπον ν' ἀσφαλίσωμεν τοὺς προλαβόντας ἀγωνὰς μας καὶ νὰ κερδίσωμεν τὴν συμπάθειαν ὄλου τοῦ φωτισμένου κόσμου καὶ νὰ στηρίξωμεν τὴν ἐλευθερίαν καὶ ἀνεξαρτησίαν μας, ἐπὶ τοιαύταις βάσεσι νὰ διατάξωμεν τὰ πράγματα τῆς Πατρίδος μας, νὰ μὴν ἀφήσωμεν ἀφορμὰς εἰς τὴν διχόνοιαν καὶ εἰς ὄνειροπολήσεις ἐπειδὴ τὰ κακὰ πλέον ἐκ τούτου ἐκορυφώθησαν, ἡ ἀσφάλεια τοῦ πολίτου δὲν κινδυνεύει μόνον ἀπὸ τὸν ἐχθρόν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν ὁμογενῆ καὶ γείτονά του· καὶ τὸ χείριστον, ἰδοῦ αἱ Ἀθηναὶ κλονίζονται καὶ ἡ πατρίς ὅλη κινδυνεύει. Τοιοῦτον δρόμον λαβόντες καὶ ἐνώνοντες τὰς διαθέσεις μας καὶ ἐπικαλούμενοι τὴν θεῖαν βοήθειαν, ἄς στρέψωμεν πάραυτα ὅλην τὴν ἰσχὺν καὶ τὴν προσοχὴν μας εἰς τὸν πόλεμον. Ἄν ταῦτα γίνουν ἢ ἄλλα, τὰ ὁποῖα ἕτερός τις ἤθελε προβάλλῃ ἀρμοδιώτερα, ἢ μπορῶ νὰ ἐλπίσω κάθε καλὸν εἰς τὴν Πατρίδα καὶ θέλω εἶμαι ὁ πρῶτος εἰς τὸ νὰ συνεργίσω εἰς αὐτὰ καὶ εἰς τὸ ν' ἀγωνισθῶ ἐν ὅσῳ ζῶ τὸ κατὰ δύναμην ὑπὲρ τῆς Πατρίδος· μὴ γινόμενων δέ, συγχωρήσατέ μοι νὰ εἶπω, ὅτι ἐξ ἐναντίας βλέπω τὴν πλέον ἀπευκαταίαν ἐκβασίν εἰς τὸν ἀγῶνα μας διότι οὔτ' ἡ διχόνοια, οὔτε αἱ καταχρήσεις θέλουν παύσει, οὔτε τὰ πράγματα εἶναι δυνατὸν νὰ προοδεύσωσι, καὶ τὸ κατ' ἐμέ, ἐξομολογοῦμαι, τοιοῦτοτρόπως ἀπελπίζων, δὲν θέλω ἐπιθυμῶ εἰς τὸ ἐξῆς νὰ εἶμαι συναγωνιστῆς πλέον εἰς τέτοιον ἀγῶνα τοῦ ὁποῦ προβλέπω τὸ τέλος ἀφευκτον, κακόν, ἀτιμον καὶ ἐλεύθερον. Πατριῶται εἴμεθα εἰς καιρὸν καὶ εἰς κατάστασιν νὰ σώσωμεν τὴν Πατρίδα ἐναγκαλιζόμενοι τὸ ἀληθές συμφέρον τῆς, καὶ τὴν ἀληθῆ ὁμόνοιαν· μὴ τὸ ἀποφύγωμεν. Μένω μὲ βαθυτάτον σέβας.

Τῆ 16 Μαρτίου 1827 ἐν Ἐρμιόνη.

Ὁ εὐπειθὴς Πατριώτης. Ἴσον ἀπαράλλκτον τῷ πρωτοτύπῳ Θ. Κολοκοτρώνης. Τῆ 14η Δεκεμβρίου 1827 ἐν Αἰγίνῃ.

Ὁ Γραμ. τῆς Βουλῆς
Βάϊος Γεωργίου